

πόντος, ου (ὁ) **I** 1 peine, fatigue, travail fatigant : πόνον τίθεναι τινί *ou* πόνον τίθεσθαι, Il. occasionner du travail à qqn, lui donner de la peine; *poét.* effort *ou* fatigue du combat, *d'où* combat : πόνον ἔχειν, Il. c. μάχεσθαι, combattre; *p. ext.* toute œuvre difficile || **2** ce qui est produit par le travail; *au pl.* fruits des travaux || **II** peine, souffrance : 1 souffrance physique || **2** souffrance morale [πένομαι].

ποντικός, ἄδος, adj. f. de la mer, maritime [πόντος].

ποντίζω, plonger dans la mer [πόντος].

Ποντικός, ἡ, ὄν, du Pont, *en Asie Mineure*; π. θάλασσα, le Pont-Euxin; δένδρον Ποντικόν, le noisetier; ἡ Ποντική (s. e. χώρα) la contrée du Pont; οἱ Ποντικοί, τὰ Ποντικά, le royaume du Pont [Πόντος].

πόντος, α ου ος, ον : 1 de la mer, maritime || **2** qui va *ou* vit sur mer || **3** apporté par la mer [πόντος].

ποντόθεν, adv. du sein de la mer [πόντος, -θεν].

ποντομέδων, οντος (ὁ) roi de la mer [π. μέδω].

πόντον-δε, adv. dans la mer, *avec mouv.* [πόντος, -δε].

ποντοπορεύω et ποντοπορέω-ω, parcourir *ou* traverser la mer [ποντοπόρος].

ποντοπόρος, ος, ον, qui parcourt la mer [πόντος, πείρω].

Ποντο-ποσειδών, ὠνος (ὁ) Poseidón, roi de la mer.

πόντος, ου (ὁ) mer, *particul.* haute mer, pleine mer; θάλασσα πόντου, Il. les flots de la mer; πόντος ἄλος, Il. la surface de l'onde salée; *p. ext.* mer, *en gén.* [R. Πατ, marcher, passer; v. πατέομαι, πάτος; cf. βένθος, et βάθος, πένθος et πάθος].

Πόντος, ου (ὁ) 1 le Pont *ou* mer Noire; *d'ord.* πόντος Εὐξεινος, Pont-Euxin, c. à d. *p. antiphrase,* mer hospitalière, *ou* π. ἕξεινος, EUR. mer inhospitalière || **2** Pont, *contrée d'Asie Mineure* [cf. le préc.].

πόντοφιν, gén. ἑργ. de πόντος.

πόντανον, ου (τὸ) galette pour les sacrifices [πέπτω].

πόπαξ, interj. ah! *cri de douleur* [πόποι].

1 **πόποι, interj.** *cri d'étonnement, de colère ou de douleur,* oh! ah! grands dieux! [v. le suiv.; cf. παπαί].

2 **πόποι** (οἱ) les dieux, *chez les Dryopes* [v. le préc.].

ποπκύζω (ao. ἐπόπυσα) siffler avec les lèvres, *ou* faire claquer la langue.

ποπκυμός, οὔ (ὁ) 1 appel de la langue pour flatter un cheval || **2** sorte de sifflement [ποπκύζω].

πορδαλιός, α, ον, puant [πορδή].

πόρδαλις, εως (ὁ, ἡ) c. πόρδαλις.

πορδή, ἡς (ἡ) pet [πέρδομαι].

πόρα, imper. de πορεῖν *ou* *poét.* c. ἔπορε, v. *πόρω.

πορεία, ας (ἡ) 1 action de marcher, *d'où* marche, trajet, voyage; *particul.* marche d'une armée, expédition || **2** passage, *particul.* détroit [πορεύω].

πορεῖν, v. *πόρω.

πορεῖον, ου (τὸ) ressources pour un voyage *ou* moyen de transport (char, vaisseau, etc.) [πορεύω].

πόρευμα, ατος (τὸ) 1 chemin, route || **2** voyage, marche, expédition [πορεύω].

πορεύσιμος, ος ου η, ον : 1 *pass. ou intr.* où l'on peut passer, praticable, accessible || **2 act.** qui peut transporter [πορεύω].

πορευτός, α, ον, adj. verb. de πορεύω.

πορευτός, ἡ ου ὁς, ὄν, qui s'avance [πορεύω].

πορεύω (f. εὔσω, ao. ἐπόρευσα, *pf. inus.*

1 *iaire* passer, transporter : ἐπιστολάς τινη, Σοφν. apporter les choses demandées par qqn; ποταμόν τινα π. Σοφν. transporter qqn au delà d'un fleuve; π. στρατιάν περὶ ὡς Βρασιδάμ, Thc. amener par terre une armée à Brasidas; π. τινα ὡς ἑαυτόν, El. faire venir qqn vers soi || **2** envoyer, députer, *acc.* || *Moy.* πορεύομαι (f. πορεύομαι, ao. ἐπορεύθην, *pf.* πεπόρευμαι) aller, marcher : ταχὺ πορευέσθαι, Xén. marcher vite; π. τοῖν ποδοῖν, Xén. voyager *ou* marcher à pied; *abs.* voyager par terre; *en parl. de navigation* : π. δι' Εὐρίπου, Thc. naviguer à travers l'Euripe; π. πρὸς τινα, aller vers qqn; μακρὰν ὁδὸν π. Isocr. faire une longue marche; π. τὰ δύσβατα, Xén. τὰ ὄρη, Xén. traverser les régions d'un accès difficile, les montagnes; *abs.* π. παρ' ἀνδρα, παρὰ γυναῖκα, Hdt. monter dans le lit de l'homme, de la femme [πόρος].

πορθεῖω-ω : 1 saccager, piller, dévaster; *en parl. de pers.* outrager, maltraiter, ruiner || **2** assiéger [πέρθω].

πόρθημα, ατος (τὸ) dévastation, ruine, pillage [πορθέω].

πόρθησις, εως (ἡ) action de dévaster, dévastation, ruine [πορθέω].

πορθήτωρ, ορος (ὁ) dévastateur [πορθέω].

πορθμεῖον, ου (τὸ) 1 détroit || **2** instrument de transport par eau, navire, barque || **3** prix du passage [πορθμεύω].

πόρθμευμα, ατος (τὸ) trajet, traversée [πορθμεύω].

πορθμεύς, εως (ὁ) nocher qui fait passer l'eau [πορθμέος].

πορθμεύω : **I** *tr.* 1 passer qqn d'un bord à un autre, transporter sur l'autre rive || **2 p. ext.** faire passer, transporter, *en gén.* : γραφὰς πρὸς Ἄργος, EUR. un message à Argos; *fig.* τινα εἰς αἵματηρὸν γάμον, EUR. amener qqn à un hymen sanglant; *au pass.* être transporté, se faire transporter, passer || **II intr.** passer, traverser, *en gén.* [πορθμέος].

πορθμήλιον, ιον. c. πορθμεῖον.

πορθμός, οὔ (ὁ) 1 trajet par eau || **2** détroit bras de mer [πείρω].

πορίζω (*imprf.* ἐπόριζον, *f.* πορίζω, ao. ἐπόρισσα, *pf.* πεπόρικα; *pass. f.* πορισθήσομαι, ao. ἐπορίσθην, *pf.* πεπόρισμαι, *pl. q. pf.* ἐπεπορίσμην) 1 ouvrir le chemin, donner passage à : τινα πρὸς τι, ouvrir le chemin à qqn vers qqe ch. || **2 p. suite,** transmettre, *d'où* procurer, fournir : τι, qqe ch.; τινί τι, qqe ch. à qqn; *au pass.* : ἤδη τὰ τῆς παρασκευῆς ἐπεπόριστο, Thc. les apprêts étaient déjà terminés || *Moy.* (f. πορίσομαι, *att.*